

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання ХІХ

№ 59 [2475].

СУБОТА, 13 ТРАВНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

Літо і відпочинок

Чим довгими й теплішими стають весняні дні, тим радіснішим і нетерплячішим стає чекання учнів: незабаром канікули. Канікули, які обов'язково принесуть і веселий відпочинок у піонерських таборах, і цікаві походи та екскурсії, і зустрічі з новими друзями.

Піонери і школярі поки що тільки мріють про такий відпочинок. А щоб їхня мрія могла здійснитися, необхідно вже сьогодні подбати про це райкомам і міськкомам комсомолу, комсомольським організаціям виробничих колективів і колгоспів, учительським комсомольським організаціям.

У відповідь на постанову ЦК КПРС «Про заходи по дальшому поліпшенню відпочинку піонерів і школярів» в області цього року буде створено 20 профспілкових піонерських таборів, 21 міжколгоспний, близько двохсот п'ятдесяти таборів праці і відпочинку для старшокласників. Працюватимуть і профільні табори — для юних натуралістів, юних техніків, туристів. Окрім цього, при кожній школі буде обладнано літні оздоровчі майданчики. Всього протягом літніх канікул відпочине понад 140 тисяч школярів. У липні на базі Кіровоградської школи-інтернату діятиме табір піонерсько-комсомольського активу, де школу активності пройдуть 250 піонерів і комсомольців.

25 травня закінчиться місячник готності таборів, дитячих майданчиків, позашкільних і культурно-освітніх закладів, спортивних майданчиків і стадіонів до літнього відпочинку піонерів та школярів. Чи всі комсомольські організації, шефи учнів подбали про те, щоб у піонерських таборах і на дитячих майданчиках появилось нове спортивне обладнання і новий інвентар? Треба так організувати відпочинок, щоб жоден школяр не залишився без уваги, щоб піонерські табори працювали протягом усіх трьох літніх місяців. Особливу увагу на це треба звернути комітетам комсомолу Устинівського, Голованівського і деяких інших районів, де минулого літа піонерські табори працювали тільки в одну зміну.

Літні канікули. Це не тільки далекі і близькі подорожі, екскурсії. Це і цікаве та змістовне дозвілля, організоване за місцем проживання — у мікрорайонах міста, на «малому стадіоні» жеків, будинкууправління. Уто сюди прийде, щоб стати ватажком школярів? Передусім шефи з підприємств, кращі спортсмени.

Завтра закінчує роботу обласний семінар організаторів літнього відпочинку — начальників таборів, старших піонервожатих. Райкомам і міськкомам комсомолу необхідно провести навчання всіх категорій працівників піонерських таборів. Адже влітку червоні галстуки надінуть як піонервожаті шкіл, так і молоді вчителі та кращі виробничники, студенти Кіровоградського педагогічного інституту, учні Олександрійського педучилища.

Зовсім мало часу лишилося до початку піонерського літа. І використати його треба з якнайбільшою віддачею.

Трудящі міст і сіл України зустрінуться на святі дружби з багатьма літераторами Радянської Молдавії. Вони почують розповідь про досягнення молдавської радянської літератури — національної формою, соціалістичної змістом, інтернаціоналістської духом. Познайомляться з творчістю кращих представників письменницького цеху республіки, в якій дістала яскраве відображення тема революції і партії, творчої праці, дружби

ЧУТТЯ ЄДИНОЇ РОДИНИ

ДЕКАДА МОЛДАВСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ НА УКРАЇНІ

і братерства радянських народів, краси рідної землі, духовного багатства нашого сучасника.

Декада молдавської літератури на Україні продовжить добру традицію творчих письменницьких контактів і зустрічей з трудящими. Особливої значимості надає їй те, що вона проходить у знаменні дні коли почали діяти новий Основний Закон СРСР і недавно прийнятті нові Конституції братніх союзних республік.

Молдавські майстри слова зустрінуться з трудящими міста-героя Києва, залборобами Поставщини і машинобудівниками Харкова, трудівниками Донбасу і Львівщини.

(РАТАУ).

СТАЛО НОРМОЮ

Комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів ремонтно-механічного цеху Побузького нікелевого заводу (бригадир М. Лозинський, групкомсорг В. Полішук) зобов'язалась план третього року десятип'ятиріччя виконати до річниці прийняття нової Конституції СРСР.

Ставши на трудову вахту «60-річчю ВЛКСМ — 60 ударних тижнів!», члени бригади на комсомольських зборах вирішили працювати під девізом «Один за всіх, усі за одного». Для цього кожний член бригади взявся освоїти дві-три суміжні професії, щоб у потрібну хвилину, приходити на допомогу товаришеві. Трудова взаємодія принесла успіх.

Нині всі члени колективу змінили завдання виконують не менш як на 120—130 відсотків. Це стало для кожного нормою, життєвою потребою.

Цими днями цех облетіла радісна звістка — бригада слюсарів-ремонтників успішно справилася з піврічним завданням.

О. РЕЗНИЧЕНКО.

ПРАПОРНОСТІ

У ЦЕХУ І В КОЛОНІ

Чітким кроком пройшли троє на чолі Першотравневої колони, окрили високим довір'ям тих, з ким щодня примножують трудову славу рідного підприємства. Над ними майоріли під пружним весняним вітром червоні полотнища, а за ними крокували сиві ветерани і молодь, усі, хто з гордістю каже: «Ми — колектив Олександрійського заводу підйомно-тран-

спортного устаткування імені 60-річчя Великого Жовтня!» Попереду — вони, прапороносці.

Всі троє — токарі-керувальники механоскладального цеху: комуніст Іван Керносюк, кандидат у члени КПРС Микола Тимошенко і комсомолець Микола Гнений. У них багато спільного: верстати їхні стоять поруч, завдання чотирьох місяців року молоді ви-

робничники виконали до 22 квітня — 108-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, лідирують у змаганні юнаків і дівчат на честь 60-річчя ВЛКСМ. А найбільше пишуться тим, що колектив цеху протягом трьох місяців удержує першість на заводі.

Микола Тимошенко за трудові успіхи здобув право бути учасником III фести-

валю молоді України, став кращим молодим робітником по професії серед верстатників Науку якості юнаки і дівчата переймають у Івана Керносюка. А те, що спільчани обрали секретарем комсомольської організації Миколу Гненого, вже само по собі багато про що говорить. Молодий раціоналізатор (і спортсмен-розрядник, додам) ніс прапор підприємства, Микола Тимошенко та Іван Керносюк — пам'ятні прапори.

Попереду — прапороносці, молоде сьогоднішнє заволу

А. РОМАНЮК.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛЕТАЙП: Урожай-78

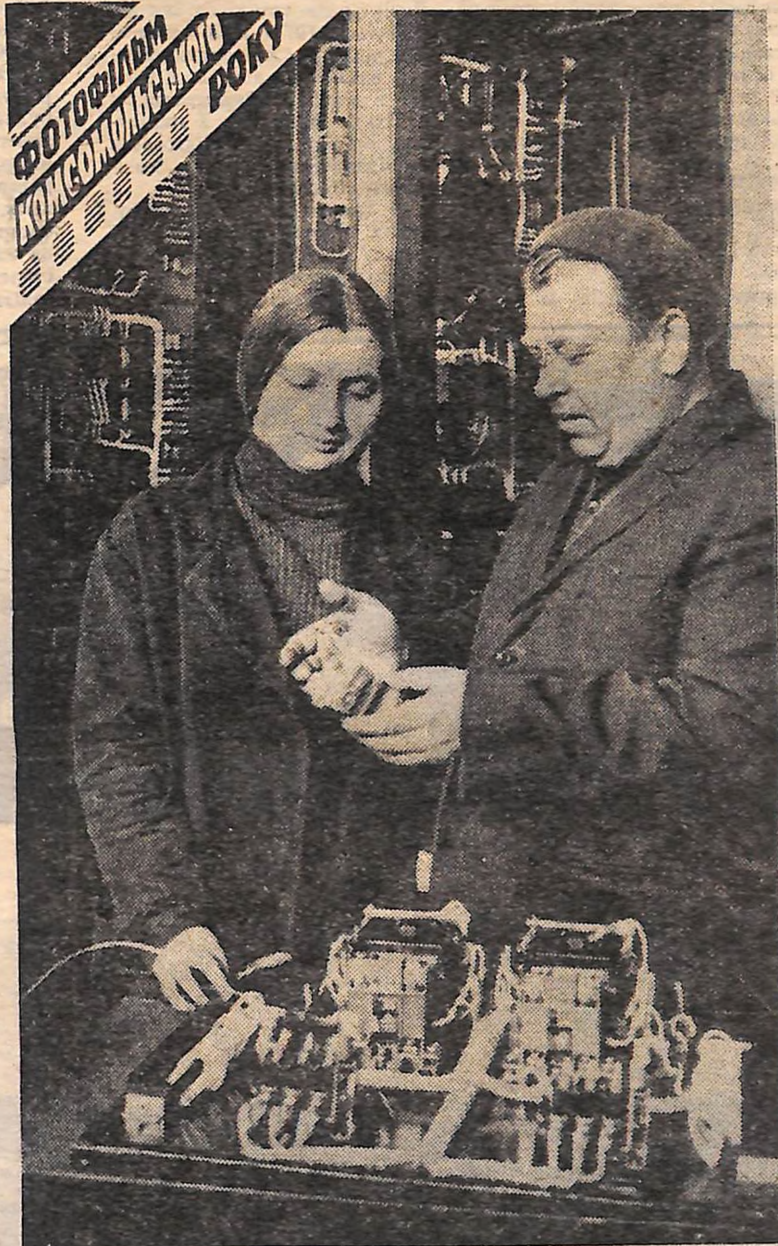
ДЕНЬ УДАРНОЇ ПРАЦІ

Напружена трудова весна в членів колективу комсомольсько-молодіжної ланки Володимира Бондаренка — часто зважають у роботі несприятливі погодні умови. Та Микола Паливода, Віктор Субота, Володимир Долинко і Леонід Бондаренко добре знають, що попри всі труднощі вони повинні виростити на кожному гектарі закріпленого за ними поля по 65 центнерів зерна кукурудзи. Бо таке брали зобов'язання на честь 60-річчя ВЛКСМ. За ланкою їхній — член комітету комсомольської організації колгоспу, депутат сільської Ради народних депутатів — отож має бути взірцем для інших.

Працювати з новою віддачею спонукає молодих механізаторів ще одна цікава обставина: інший колектив кукурудзівників очолює старший брат їхнього ланкового Валентин. І тут уже не обов'язково й офіційно укладати договір на соціалістичне змагання — ніхто з братів не хотів би мати нижчі показники, ніж свій урожай.

Трудоє суєрництво двох механізованих ланок, очолюваних комуністом Валентином Бондаренком і комсомольцем Володимиром Бондаренком, триває. Обидва колективи внесли в грунт добрива до сівби і одночасно з насінням, провели по два доскодові боронування, а нині вже розпочали післясходове. Попереду — наполеглива боротьба за щедрий урожай.

Колгосп імені Карла Маркса Кіровоградського району.

Чимало вчорашніх випускників працює у спеціалізованій пересувній механізованій колоні № 2 об'єднаного колгоспу, і разом з ними перші кроки в самостійне глибоке життя допомогли зробити наставники. Приходячи в колектив, молодий робітник потрапляє в атмосферу дружби, товарищескої, взаємодопомоги.

Комсомолка Валентина Гур'євська — одна з наймолодших робітниць, працює на підприємстві лише півроку. І все ж вона вже відмінно оволоділа професією електромонтажницею, змінні норми виконує завжди не менш як на 120 відсотків.

Своїм успіхом Валентина зобов'язана наставниці — комуністці І. С. Маленку. Кадровий робітник, Іван Степанович нині очолює бригаду, в ній переважно молодь. Він охоче ділиться своїм досвідом не тільки зі своїми вихованцями — членами бригади, а й з усіма юнаками і дівчатами цеху. За успіхи у вихованні робітничої зміни рада наставників колони № 2 присвоїла йому звання «Кращий наставник молоді».

На фот.: наставник Іван Степанович МАЛЕНКО ділиться досвідом роботи з електромонтажницею Валентиною ГУР'ЄВСЬКОЮ.

Текст і фото Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.

Робота — на будні і свята

ЩЕ НІБИ вчора юні країни з хвилюванням стежила за роботою найвищої форуму Ленінського комсомолу—XVIII з'їзду ВЛКСМ. Ніби вчора вітала прийняті на ньому документи, рішення. А нині вже повсюди йде велика рада про те, як найкраще втілити в життя накреслення з'їзду. З турботи про це почався травень — перший післяз'їздовський робочий місяць у комсомольських організаціях області.

Комітети комсомолу особливо увагу повинні приділяти вивченню і пропаганді матеріалів XVIII з'їзду ВЛКСМ, визначенню своїх завдань, що випливають з його рішень. З цією метою в кожній первинній комсомольській організації треба підготувати і провести збори. Мисльком і райкоми комсомолу скличуть пленуми з порядком денним: «Про завдання міської (районної) комсомольської організації, що випливають з рішень XVIII з'їзду ВЛКСМ та вступу на з'їзді Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва».

Травень — останній місяць

навчального року. Протягом другої декади місяця слід провести рейди-перевірки, щоб визначити готовність шкіл, піонерських таборів, таборів праці і відпочинку старшокласників до літнього оздоровчого періоду. Для більшої ефективності цього заходу до рейдів необхідно залучити широке коло «прожектористів», працівників освіти, будівельників, членів профспілкових комітетів, батьків. Повсюди випускники шкіл незбаром зустрінуться на градиційних в області зльотах.

Підближається відповідальний момент у житті слухачів системи комсомольської політосвіти. Нині вони готуються до Ленінського уроку, котрим закінчиться 1977—1978 навчальний рік. Урок має стати головним екзаменом для тисяч юнаків і дівчат Кіровоградщини на їхню політичну й громадську зрілість у рік підготовки до відзначення 60-річчя Ленінського комсомолу.

19 травня — свято народження піонерів. Комітети комсомолу шкіл повинні допомогти піонерським дружинам належно підготуватися до дня

народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Шефи шкіл, виробничі піонервожати, й вашої участі і допомоги чекає червоногалстука дівчора. Адже 19 травня — її найулюбленіше свято.

Насичена робоча програма травня, особливо другої його половини. 22—23 відбудеться обласний конкурс культурорганізаторів, присвячений 60-річчю ВЛКСМ. 23—24 травня переможці районних фіналів Всесоюзної військово-спортивної гри «Орля» поміряться силами в обласному фіналі. Наприкінці травня намічається проведення VIII засідання міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін».

Значне місце в буднях травня обком комсомолу відводить навчально комсомольських кадрів та активу. Так, 15—16 відбудеться семінар секретарів комітетів комсомолу з правами райкомів і звільнених секретарів комсомольських організацій промислових підприємств, транспорту. 17—19 травня на семінарі навчатимуться секретарі комсомольських організацій органів та підрозді-

лів внутрішніх справ, командирів комсомольських оперативних загонів і дружинників. В останній декаді на семінар зберуться секретарі комітетів комсомолу колгоспів і радгоспів, 25—26 травня — профтехучилищ.

Велику увагу навчання комсомольського активу приділяє Петрівський райком комсомолу. Протягом травня в районі пройде шість семінарів, у яких візьмуть участь різні категорії активу: секретарі первинних комсомольських організацій колгоспів, радгоспів, підприємств, установ, шкіл, відділкових, цехових, бригадних організацій з правами первинних, старші піонервожати, пропагандисти гуртків комсомольської молоді, старші піонервожати і начальники піонерських таборів.

Олександрівський райком комсомолу на травень запланував цікаві заходи патріотичного та інтернаціонального виховання. Комсомольці і молоді району 27—28 травня здійснять агітпохід по місцях дій партизанського загону імені Ворошилова — Олександрів-

ка — Комсомольський ліс — Кам'янка—Холодний яр — Буда — Стара Осота — Олександрівка. Протягом місяця комсомольці і молоді Олександрівського району та молоді будівельники газопроводу Оренбург — Західний кордон СРСР виконають ряд спільних заходів.

У травні юні області готуються до наступного Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Ленінський райком комсомолу міста Кіровограда 25 травня влаштує для молодих учителів тематичний вечір «Пісні фестивалю у боротьбі за мир». З присвятою фестивалю відбудуться і два обласні конкурси професійної майстерності — токарів і фрезерувальників.

Травнева програма роботи комсомольської організації області насичена. І цікава змістом. Немає сумніву, що виконання її принесе радість, моральне задоволення і рядовим комсомольцям, і комсомольському активові.

Інформаційно-методичний центр обкому комсомолу.

На фото: під час змагання юних орців.

РОСТУТЬ ПТАЛОВІЯМИ

В Комишуватому звинили до гостей — часто приїждять сюди по досвід до прославленого механізатора хлібороби з різних куточків країни, і тоді ранку село сповнилося дзвінкими голосами гостей. Цього разу ними стали старшокласники всіх шкіл Новоукраїнського району. В Комишуватому, в селі, де живе і трудиться двічі Герой Соціалістичної Праці бригадир тракторної бригади О. В. Гіталов, старшокласники зібралися на свій районний зліт трудових об'єднань. Близько шестисот школярів зібралися, щоб розповісти про трудові успіхи своїх учнівських виробничих бригад, про ті професійні навички, яких набувають вони у двох навчально-виробничих комбінатах — Новоукраїнському і Рівнянському. Тут же, на зльоті, мали можливість продемонструвати своє вміння юні орці та юні водії автомобілів.

— Нам є кого наслідувати, — сказав на зльоті десятикласник Кропивницької середньої школи Володя Ситник. — Це про наших минулорічних випускників — Сергія Дроздова, Віктора Ланецького, Володю і Сашку Коваленків, Віктора Качана, Юрія Постригая, писала «Комсомольська правда». Вони, вчорашні учні, склали іспит «Жнива-77» на «відмінно». І в тому, що колгосп успішно виконав план продажу хліба державі, є їх заслуга — хлопці працювали, як належить справжнім хліборобам. Так, нам є з кого брати приклад. І тому ми, всім нашим десятим класом закликаємо працювати в рідному колгоспі імені Шевченка. Тут наш дім, тут наша земля, тут нам жити і працювати.

Випускників Кропивницької середньої школи підтримали старшокласники інших шкіл району.

На зльоті виступили секретар райкому партії М. М. Суворов, завідувач відділом народної освіти А. І. Луговський, механізатор тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС М. В. Моргуненко.

В. РУДНЄВ, секретар — завідувачий відділом учнівської молоді Новоукраїнського РК ЛКСМ України.

ПОДОРОЖ У ДЕНЬ ВІЙНИ

Рада гуртків станції юних туристів часто влаштовує екскурсії до обласного музею туризму та краєзнавства. Під час однієї з них школярі познайомилися з першим директором обласної станції юних туристів Я. М. Бадіном та одним з перших керівників туристських подорожей і екскурсій Н. М. Шевченно.

Це вона з 20 по 22 червня 1941 року з учнями шкіл міста Кіровограда провела туристсько-екскурсію по історичних місцях Кам'янки. Війна застала юних туристів далеко від дому. Про це свідчать фотографії, які протягом тридцяти семи років дбайливо зберігала Ніна Михайлівна. Саме по них школярі створять новий стенд музею, присвячений довоєнному періоду

роботи станції. Його оживить магнітофонний запис зі спогадами Ніни Михайлівни.

Є. БАРМІН, методист обласної станції юних туристів.

ЗУСТРІЧ ПОКОЛІНЬ

У Новомиргороді відбулася зустріч молоді міста з учасниками партизанського руху часів Великої Вітчизняної війни.

Перед початком зустрічі семеро сивочолих ветеранів поклали квіти до підніжжя пам'ятника «Батьківщина-мати (кличей)», вшанувавши пам'ять тих, хто віддав своє життя в борні за свободу і незалежність нашого народу. У кінотеатрі «Мир» перед показом фільму «Карпати-Карпати» колишні партизани О. З. Рева, Ф. П. Ткаченко, П. Д. Олійник поділилися з молоддю своїми спогадами про далекі роки війни. Потім ветерани вручили комсомольським квітки 26 учням середньої школи № 2 міста Новомиргорода.

С. КУЛИНИЧ, другий секретар Новомиргородського райкому ЛКСМУ.

ВЕЛИКИЙ ДІАЛОГ

Насичений і плодотворний—так характеризують оглядачі візит Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва у Федеративну Республіку Німеччини. В коментарях газет, радіо і телебачення особливо відзначається теплота, з якою приймала найвищого радянського керівника громадськість ФРН.

Величезне значення, якого надають у Західній Німеччині цьому візитові, не викликає подиву. Адже йдеться про винятково важливу подію, покликану дати новий імпульс розвитку відносин між двома державами, фундаментом яких було закладено підписанням московського договору в серпні 1970 року.

У новітній історії радянсько-західнонімецьких відносин найпродуктивніший період припадає на останні п'ять років, які минули після першого візиту в Бонн Л. І. Брежнєва. Прийняті в той час спільна заява та інші документи, закріпили поворот до нормального для мирного часу взаємовигідного співробітництва між СРСР і ФРН, стали конкретною програмою розвитку всебічних зв'язків між нашими країнами і народами. Ось лише один характерний приклад: товарооборот між двома країнами в 1977 році зріс порівняно з 1973 роком у 2,5 рази і досяг 11 мільярдів марок.

Висловлюючи задоволення цими підсумками,

західнонімецькі керівники, в тому числі канцлер Г. Шмідт, підкреслюють, що ФРН прагне до дальшого зміцнення і розвитку зв'язків з СРСР. Вони розглядають візит Л. І. Брежнєва як фундамент, на якому може і повинна бути споруджена міцна будова співробітництва і взаємного довіря обох країн.

За загальним визнанням, зустрічі на берегах Рейну за своїм значенням виходять далеко за рамки двосторонніх відносин. «Стан відносин між ФРН і СРСР — це чутливий позначник міжнародної розрядки, мирного співіснування в Європі, і не тільки в Європі», — заявив Л. І. Брежнєв у відповідях на запитання тижневика соціал-демократичної

партії Німеччини «Форвертс».

Такий підхід поділяють у Бонні. Виступаючи напередодні візиту в бундестагу, Г. Шмідт сказав: «Я чекаю конструктивного обміну думками не тільки про наш двосторонній відносини, а й з питань європейської політики розрядки, а також з актуальних проблем світової політики».

Інакше кажучи, нинішні зустрічі на найвищому рівні відкривають можливість розв'язання нарізливих питань розрядки: дальшого формування сприятливого політичного клімату, доповнення політичної розрядки розрядкою воєнною.

(ТАРС).

ОПЕРАЦІЯ «ТУРБОТА»

«НАЙВАЖЛИВІШЕ ЗАВДАННЯ КОМСОМОЛУ — ВИХОВАННЯ ПІДЛІТКІВ. ВЖИТИ ЗАХОДІВ ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ФОРМ І МЕТОДІВ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ З НЕПОВНОЛІТНІМИ, ОРГАНІЗОВУВАТИ ЇХ РОЗУМНЕ ДОЗВІЛЛЯ, СУСПІЛЬНО КОРИСНУ ПРАЦЮ».

(3 резолюції XVIII з'їзду ВЛКСМ).

ВАЖКА РОЗМОВА ПРО „ВАЖКИХ“ ПІДЛІТКІВ

Ми пропонуємо читачам проаналізувати листи, що прийшли у відповідь на матеріал «У семи няньок», опублікований у п'ятому номері не тільки тому, що сповіді цих юних, котрі втратили життєвий компас, не можна читати без хвилювання і тривоги. А ще й тому, що із впливності на культуру поведінки юнаків і дівчат, боротися проти куріння, пияцтва, лихослів'я, поділялися тільки троє дорослих.

ТОЖ доцільно продовжити розмову про цей прекрасний, цей безбездішний вік... Давайте почнемо її з листа, який одним з перших ліг на редакційний стіл і за яким прийшли інші, не листи — імпульси душевних переживань, імпульси розчарування і самотності, поклики дитячих сердець, звернені до дорослих. До батьків, котрі, як наголошувалося на XVIII з'їзді ВЛКСМ, відповідальні за виховання у дітей високих громадянських і моральних якостей. До комітетів комсомолу, які в моральному вихованні мають міцніше спиратися на трудові й навчальні колективи, сім'ю, громадську думку. До сусідів по будинку, котрі, повертаючись із нічної зміни, байдуже обминають гурт підлітків, у якому звучить і сумна, і страшна у своїй безсоромності пісня, чується брутальні слова, за якими — біль розчарування...

Слово «королеви»

Вона ходить вулицями Світловодська з гордо піднятою головою, дивуючи ровесників гарною сукнею і вмінням граціозно танцювати. Вона розмовлятиме з вами звернувшись до вас, а вночі, навшпиньки вийшовши з дому, довго сидітиме на ганку і гірко відзначатиме: справжнє життя чомусь обминає мене, чомусь не вистачає мені, красивій дівчинці, яка так поспішала жити, що й не помітила, як збилася з правильного шляху.

«Я — королева страшної для вас компанії. До речі, це не заважає мені нормально вчитись у школі. Скажу одразу, що сім'я у нас теж нормальна, як ви пишете, «благополучна». Особливо батько читає щодня мені потаємні, висміюючи мої недоліки, одним словом, виступає... Ще кілька років тому я вперше покуштувала спиртного у подружки в день її народження — це було сухе вино, здавалося б, невинний напій, але з того часу всі свята з товаришами у нас не обходяться без пляшки. Вперше зайав мене по фізіології мій ровесник з нашої компанії, коли був напідпитку, з тих пір я ставалося байдуже, коли хлопці б'ють дівчаток або криють їх брутальною лайкою. Одну дівчинку у нас навіть били поганями, коли вона почала вступати і відмовилася цілуватися з усіма хлопцями підряд. У нас своє розуміння про честь, кохання і гідність. Однак, буває, після того зайдеш в кімнату вранці істеричним плачем, як до цього заходила істеричним сміхом, коли тебе заливали вином...»

Ми з дівчатками теж часто думаємо про те, що було б краще вмерти, бо нестерпно жити, коли залупталася, як муха в навушні. Я намагаюсь менше бувати вдома, не потрапляти батькам на очі. Батько каже: «Ми ж усе для тебе...» А мене це ще більше злість.

Палити я пробувала ще торік, але сигарети тут же були віднайдені предками. Я сказала батькові, що купила для нього, він так нічого й не зрозумів, хоча в паці не вистачало трьох сигарет. Відтоді я курю, хоча й рідко. Компанія мені подобається, ходжу до неї, щоразу вигадуючи різні причини про гуртки і т. д. Гуртків не відвідую, бо в школі дають доручення тільки відмінникам, а ми якось лишаємося осторонь і ще більше

озлобляємось і проти вчителів, і проти ровесників, отих, у кого по десятку доручень ще з п'ятого класу. Прізвища прошу не друкувати, не тому, що боюся когось. Просто багачо згадуватиме цей лист ще цілий місяць...»

Отаким листом написала Олена К. з міста Світловодська, старшокласниця, котра живе вже кілька років подвійним життям. «Королева» розвеселює компанію і акуратна, непомітна, «нормальна», як вона пише, учениця свого класу. Вдумайтесь в останні слова її листа: «Не тому, що боюся когось». Людина, яка ще й до повноліття не дожила, вже твердо переконана, що вона самотня. І батькам Олена не хоче сповідатись. Ні, не боїться їх, просто вона впевнена: не зрозуміють. А втім, вона має рацію. На осуд має право тільки зрозумівши людину. Юність нетерпляча до фальші. До черствості, до святенництва. І за нерозуміння віддає нерозумінням. За байдужість — байдужістю.

Продовживши нашу розмову, ми згодом познайомимо читачів з батьком Олени та з її вчителями, з комітетом комсомолу школи. Цікаво, якими будуть їхні позиції? А може вони самі висловлять свої думки, не чекаючи візиту кореспондента?

Думається, що в школі, де так «нормально» вчить Олена, більше уваги приділяють відмінникам або тим, хто ганьбить школу відверто, не виконуючи домашніх завдань і порушуючи дисципліну. Олена нікого не заціпає і нікого нібито не ганьбить. Поки що...

«Не меншу небезпеку, — говорив з трибуни XVIII з'їзду ВЛКСМ Леонід Ілліч Брежнев, — становлять і приховані, на перший погляд, не завжди помітні прояви аморальності». Саме цих проявів не бачать ні в школі, ні в домі Олени. В сім'ї, мабуть, справді все роблять для дочки, і там прагнуть знайти з нею контакти. Але втрачено ті контакти давно, може, навіть тоді, коли Олена ходила до дитячого садка і коли з безпосередністю закидала батьків запитаннями «чому?», «де?», «коли?». Мабуть, іще тоді від тих запитань відмахувались, вважаючи їх неістотними, як згодом відмахувались від потреб дочки у спілкуванні глибшому.

...Як часто наші батьки проводять свій час у порожніх розмовах з друзями, як жадають вони спілкування з ким завгодно, тільки не з власними дітьми! Проводять довгі вечори з подружкою чи приятелем, не помічаючи, як ко-

че поговорити з матір'ю єдиний син. Беруть таксі і мчать з квітами в інший район міста, до випадкових знайомих, кидуючи дочці: «Ніколи, не мороч голову...» Чому ж тоді ображаються вони, коли ми, їхні діти, шукаємо друзів на вулиці, де завгодно, але не в рідному домі? І ми, ставши дорослишими, віддаємо їм таку ж байдужість.

Не дивуйтеся, це теж рядки з листів, написаних нерівними дитячими почерками на аркушах, вирваних із шкільних зошитів. Деякі з цих листів хочеться навести повністю.

«Час пік — у нас літо. Коли тепло, збираємося щодня. Ловимо «кайф». П'ємо всі. Навіть найтихіші дівчатка. На пари у нас не розділяються. Сьогодні я можу бути з цим хлопцем, завтра з іншим. Розходимося о п'ятій годині ранку. Можливо, сидіти б і довше, та вже починають прокидатися люди, хтось може побачити нас із хлопцями, і тоді нам дистанється. В школі ніхто не повинен знати, чим живемо ми після уроків. Одразу начепають «сетикетку» хуліганів, п'яниць і т. п. А хіба то буде справедливо? Я знаю, нам багато хто заздрить, особливо мої знайомі дівчатка. Ті, котрих ми називаємо «сірими особистостями». До речі, я вчусь без тріпок, беру активну участь у всіх масових заходах. Звати мене Аллою. Живу в Олександрії, в листі написала всю правду, бо немає з ким поділитися потаємним...»

На зборах... про самотність?

Що ж, пляшка дешевого вина в лісосмузі — теж форма спілкування. Старшокласниця Алла з Олександрії вчиться добре, і участь у класних заходах бере, однак радості від того спілкування не знаходить. Чому? Чому шістнадцятирічна дівчина ризикує своїм добрим ім'ям, авторитетом у школі, стосунками з батьками? Може, тому, що в класі не знаходить близької душі? В комітеті комсомолу було б дивним, певно, виносити на порядок денний питання про спорідненість душ. А чи таким уже й дивним? Чи не настав час говорити на зборах і про те, з ким дружить твій однокласник, чи щасливий він від того, що вчиться поруч тебе? Родичів та однокласників дарує нам доля, друзів ми вибираємо самі. І, на жаль, часто в такому виборі помиляємося...

І коли так сталося, що Алла не знайшла друзів дома чи в класі, вона шукатиме їх на вулиці. Тим і

захоплює вулиця підлітків: психологічним сумісництвом.

«Нам у класі нудно, — пише п'ятнадцятирічна Світлана із селища Дмитрового. — В походи ми не ходимо, на екскурсії — теж. Звичайно, ми не застудуємо своєї вчительки, тому, що це — літня жінка. Але ж у нашій школі є молоді педагоги. Кожного ранку на початку заняття ми відповідаємо на запитання анкети «В якому гуртку ти хочеш навчатися і чому?». Випидаємо тут свої думки, плани, надії. Але мінша місяць, — другий, а гуртки не працюють. І так протягом року. Як ви гадаєте, не зникне у нас віра в слова? І все у нас роблять, не рахуючись із нашими бажаннями. Якщо я хочу брати участь у якійсь справі, мене чомусь обходять стороною, а в інший гурток тягнуть силою. На мої слова: «Не хочу!» — відповідають: «Знизимо поведінку за четверть!»

У школі, де вчиться Світлана, мабуть, вважають, що ліквідувати хуліганство, уберегти підлітка від вулиці можна тільки позбавивши його вільного часу. Однак згадайте лист Алли з Олександрії, котра, зрештою, знаходила вільний час уночі...

Та й чи є вона взагалі, пряма залежність між вільним часом і антигромадськими вчинками? Зібравшись у лісосмузі, не поволітні школярі, які звозять з цілком нормальним виразом обличчя покірно стоятимуть біля класної дошки, сьогодні пускають пляшку по колу і потім затівають біжку зовсім не тому, що мають багато вільного часу...

«Школа у нас восьмип'ятирічна, в гуртки ми запираємося, але жоден гурток не працює, бо вчителі у нас дуже переважні. На вечірні сеанси в клуб нас не пускають, а дешпане влаштувають. Ніхто не вчить нас правил культурної поведінки, не знають із села до міста чи вступаючи до учбового закладу, завше відчувують свою неповноцінність, бо всі дивуються, що ми такі «збиті», не вміємо навіть танцювати. А звідки нам навчитись, коли в школі немає навіть баяніста?..» — розповідає старшокласниця із села Юсипівки Петрівського району, прохаючи не називати свого прізвища. А жаль. Відверту, принципову розмову слід було б провести на комсомольських зборах класу, школи. Розмову не про проблему вільного часу — про проблему спілкування. І про те, яко-

го значення надають цьому в Юсипівській восьмирічній школі. В цій і багатьох інших школах дають молоді необхідні знання з математики, фізики... Сім'ї задовольняють потреби дітей в одязі, харчуванні, житлі. І дивуються: чого їм іще не вистачає? Чи не пора захищати до категорії першочергової потреби молоді людини ще одну — потребу в спілкуванні? І спілкуватися людьми необхідно вчити.

«Мрію про справжню людину»

Справді почуваєш себе зле, коли з молодими людьми у тебе тільки й спільного, що пляшка по колу...

Мало не в кожному листі, присланому до редакції, йдеться про самотність, про мрію зустріти справжню людину, справжнього товариша.

Щастя — це коли тебе розуміють, написав до редакції семикласник Павло Коваленко з Кіровограда.

«Головне, — зазначає хлопець, — іноді залежить це від педагогів і клубів, які вже створюються в нашому місті, а від того, як зрозуміють тебе дорослі, особливо батьки, як зможуть побачити, що ти, сьогоднішній, уже не той, що був учора. Ми згодні з тим, що старшим треба нас «учити розуму», але ж, мабуть, не в такій мірі, як це роблять наші добросердечні батьки і матері та вчителі. Тому часто, не знаходячи підтримки і розуміння там, де хочеш його знайти, йдеш до таких же невизнаних геїв, як сам, марно шукаючи ідеалів і там...»

А ось підлітком однієї з вулиць міста Знамянки пощастило на товариша. Ним став для них двадцятишестирічний машиніст Олександр Ч., котрий, на жаль, не вказав свого прізвища.

«У нас на вулиці є «важкі» підлітки, однак до мене вони завжди йдуть з великим задоволенням. Навіть батьки їхні дивуються. Я хлопчиком у всьому довіряю. Чим сам займаюсь, до того прилучаю й підлітків: нехай буде то рибалка, ремонт мопеда чи серйозна розмова про сенс буття. Головне — це триматися з ними, як з дорослим, бо вони і є дорослі, тільки вразливіші й незахищені...»

Так, добре, мати справжнього друга і гарно жити, коли тебе розуміють. А втім, Сашко Кондратьєв, майбутній слісар-інструментальник, учень Кіровоградського МПТУ № 4, вважає: хочеш зустріти справжню, цікаву люди-

ну — стань сам такою, щоб і вона захотіла тебе зустріти.

«На всяк випадок, — пише Сашко, — я одразу попереджу, що я не курю і спиртного не вживаю. А ось друзів у мене — море. І вільний час проходить цікаво. Моє захоплення — музика. Співаю в хорі обласного управління профтехосвіти, граю у ВІА нашого училища, а також у ВІА клубу «Юність» при житлово-експлуатаційній конторі № 3, де живу. А ще я люблю книги, пишу вірші і музику до них, маю свою невеличку фотолaboratory...»

Отже, немає проблеми вільного часу, є проблема особистості, цілком справедливо вважає Сашко. Зрештою, від того й залежить, як і з ким проводити юнак чи дівчина свій вільний час. Переконання, ерудиція і рівень культури — то стрижень долі.

Допомогти підліткови знайти себе, стати особистістю, виробити своє кредо в життєвському морі мусить усе-таки людина більш досвідчена, вважає автослюсар Вабанський з міста Знамянки.

«Якби «важким» поменше нагадували, що вони «важкі», а побільше їм довіряли, то й «важких» було б менше. Я маю право на ці слова, бо коли вчився в школі, то геть стояв на обліку в міліції. Тепер мені вже за двадцять, я маю сім'ю, все давно забуто. Ми теж збирались у компанію, пили, шведькали вулицями, встривали в бікні і різні неприємні історії, котрі неодмінно закінчувались пудними потаємними, гнівними учителями та батьками, осудом активістів школи. А тоді одні сусіда доносили на пустирічку обладнати куточок відпочинку. Ми розбили клумки, посадили квіти. Інший сусіда допоміг провести електроосвітлення. Народилася думка створити ансамбль. Щоб купити інструмент, ми ходили розвантажувати вагони. Потім з усього кварталу сходились люди, дорослі і підлітки, слухати нашу музику...»

Авторів листа пощастило у спілкуванні з дорослими. Пощастило і юній кіровоградці Тоні Свинар. Вона розповідає, скільки зусиль докладе, щоб об'єднати їх, неповнолітніх, у спортклубі «Зірочка» при третьому домоуправлінні, Дмитро Іванович Бадіян. Доклади зусиль і молоді робітники їхнього будинку, юнаки, котрі навіть з армії шлють напутні листи підліткам.

«Активніше залучати молодих виробничників, студентів, воїнів, представників інтелігенції до роботи серед дітей і підлітків у школах, профтехучилищах, трудових колективах, за місцем проживання», — сказано в резолюції XVIII з'їзду ВЛКСМ. Назріла необхідність подати руку допомоги підліткови. Свідчення — листи-сповіді. Листи, в котрих б'ється думка: чи мало підлітків не проводили б часу за пляшкою «чорнила», не тинялися б темними вулицями, якби мали можливість поділитися з кимось своїми почуттями і мріями. Саме цього, розуміння, шукають вони в отих своїх компаніях. Шукають інкожи насліді, без допомоги дорослих, які хіба що згодні ті компанії розігнати. А даремно. З компанії юних людей почалися тимурівські команди, МХАТ, знаменитий «Современник»...

Л. КРАВЕЦЬ,
спецкор «Молодого комунара».

ПОШУК — 60 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЛІТ

Д. Ключенко

КОМСОМОЛЕЦЬ З АДЖАМКИ

УРІВКИ З ДОКУМЕНТАЛЬНОЇ РОЗПОВІДІ

ВІЙНА

Звістка про напад Німеччини на Радянський Союз була для всіх однополчан Миколи Андріяшевського громом з ясного неба. Восени багато з них мали закінчити службу. І раптом така страшна новина...

Полк одразу ж перебазувався на нове місце. В Даугавпілс він прибув недокомплектним. Нове поповнення, яке ще не пройшло солдатської виучки, лишилося на старій базі. Тому замість роти в наявності був лише взвод, замість батальйону — рота, замість полку — батальйон. Другий ешелон з технікою та боєприпасами мав підійти через кілька днів. Одне моральний дух бійців був високим. Кожен горів бажанням швидше зустрітися з ворогом.

У дорозі полк полав під гарматний обстріл. Загорівся паровоз, ешелон зупинився. Надійшов наказ: відійти на північний захід і взяти під захист автоматистраль. Нею продовжували відступати розрізнені радянські частини, евакуювалися біженці з Прибалтики. Командування дивізією надавало особливого значення цьому важливому тракту.

Кілька раз пробували гітлерівці відбити цей тракт, але радянські воїни надійно вдержували його. Тоді ворог пішов на хитрість. Через день після останнього бою біля магістралі появились два офіцери у формі лейтенантів Червоної Армії і наказали одному з підрозділів залишити позиції й відійти на підготовлені в тилу рубежі.

Микола Андріяшевському дуже підозрілими видались ці офіцери, а ще більше — їхній наказ. Одягнені «лейтенанти» були у випрасуваній одязі з білими коміrcями, чисто виголені, наче не на фронт, а на парад з'явилися. Андріяшевський першим вистрибував з окопу й запропонував обеззброїти прибулих. Коли «лейтенантів» під конвоем відвели до капітана Чехабадзе, то виявилось, що то були підслані ворогом провокатори...

При наближенні ворожих танків полк дістав наказ відходити на з'єднання зі своєю дивізією. Йшли глухими степами, лісами, балками та чагарниками. Над головами висіло пекуче сонце, в небі нишпорили фашистські літаки. Вони коршунами нападвали на відсталі й ослаблені підрозділи, що манівцями пробиралися до своїх частин...

Незабаром у небі появилася німецька «рама». Вона покружляла над полком і зникла. Навколо були високі гори, ліси,

Продовження. Поч. див. «Молодий комунар» за 11 травня ц. р.

М. В. АНДРІЯШЕВСЬКИЙ (у центрі) серед бійців. Фото 1941 р.

а між ними зарослий різнотрав'ям вибалок. Капітан Чехабадзе схилився над планшетом, щоб звернути маршрут по карті. Нараз він побачив блиск фар від сонця. Під крилатими деревами на горі стояло кілька мотоциклів з колясками, а біля них — готовий до бою німецький кулемет.

«Невже попали в пастку?» — подумав капітан.

— От тобі й «рама», — хтось кинув поруч. Відступати було нікуди. Кругом гори, а в них — озброєні гітлерівці. Капітан Чехабадзе лише встиг наказати:

— Залюгті! Стріляти по цілі!

Застрекотів кулемет, ударили автоматні черги. Кулі притиснули бійців до землі. Червоноармійці відповіли дружинним вогнем.

Та ось до вибалка несподівано підійшли два фашистських танки. З іншого кінця долини прямою наводкою вдарив ворожий вогнемет.

Вибухи снарядів, гуркіт моторів, кулеметні й автоматні черги, палаюча рідина, від якої горіли люди, трава, земля, — все змішалось. Становище стало безнадійним.

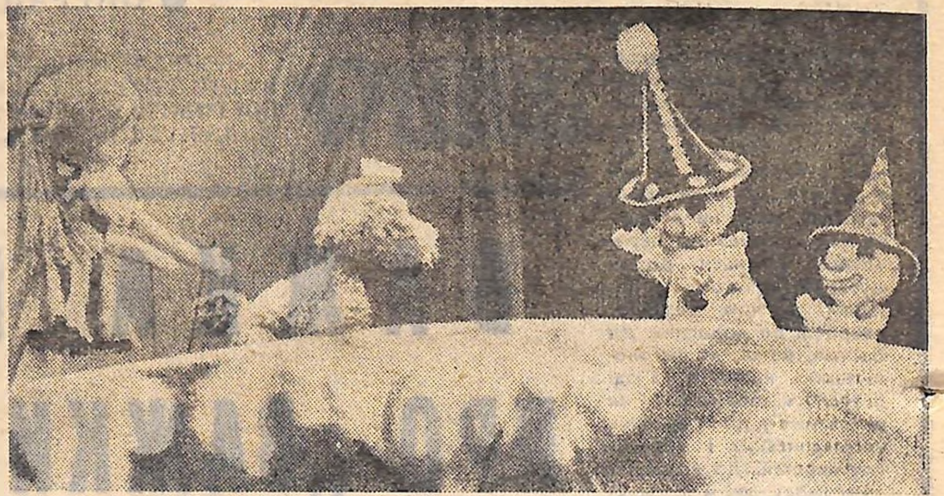
Капітан Чехабадзе спробував дати наказ прориватися в бік вогнемета, а звідти до найближчого лісу. Але його вже не чули...

Від кулеметного вогню загинули капітан Чехабадзе, старший сержант Даниленко, два земляки Андріяшевського з Високих Байраків — Віктор Дубина та Олександр Пащенко, десятки інших бійців і командирів. Довкола вибухи, свист куль, полум'я, кров, смерть...

Навіть ворухнутися, підняти голову не вдалося кільком нашим уцілілим воїнам ворожі солдати. Лише тоді, коли сталесі чудовиська швидко поповзли мимо фашистських автоматників, наші полегшено зіткнули. Виждавши, коли слідом за танками прогуркотів останній мотоцикл, підвів голову і обережно обдивився докруг Микола Андріяшевський. Уззя свою гвинтілку й перебіжками подався вниз, звідки ще недавно посилав смерть німецький вогнемет. Сюди ж, до невеличкого чагарника в глибокому, зарослому травою вибалку, підбігло ще кілька уцілілих. Усі запилені, обгорілі, з потрісканими губами та блідими обличчями. Лише очі блищали гнівно.

Серед уцілілих було шість бійців і один молодший лейтенант. З його простреленої руки, прямо крізь гімнастерку, текла гаряча кров. Офіцер сумними, змученими очима оглянув присутніх і невесело підсумував:

— Не густо нас лишилося в живих... (Далі буде).

Думки, відгуки, рецензії

„ЧАРІВНИК СМАРАГДОВОГО МІСТА“

Нова робота Кіровоградського театру ляльок — постановка п'єси О. Волкова «Чарівник смарагдового міста». Це — казка про добро і зло, підступність і справжню дружбу. Сюжет твору невідомий. Дівчинка Еллі із сабакою Тотошкою намагастяся потрапити до чарівного смарагдового міста. Шлях Еллі і Тотошки — це шлях усіляких пригод і випробувань, на якому зла фея Бастинда загрожую смертельною небезпечкою нашим друзям, а Людоїд заманює в пастку довірливу Еллі.

Дія вистави розгортається динамічно. Контрастно чергуються блакитне небо з великим рожевим сонцем, з буряном та блискавкою, симпатичний і хоробрий Тотошка із страшною Бастиндою.

Добре окреслили характери своїх героїв Світлана Мазур (дівчинка Еллі), Антоніна Шевченко (Страшило), Віталій Домоневський (Лев-боягуз), Михайло Мугельнер (Дроворуб) та інші. Лялькари грають безпосередньо, органічно, і саме тому юні глядачі чутливо реагують на кожен епізод вистави.

Режисер М. Л. Любенко прагнув якомога більше урізноманітнити мізансцени, підсилюючи цим ефект живого сприйняття лялькових героїв.

Емоційно оформив виставу художник театру В. М. Остапенко.

Все це, безумовно ж, створило відповідний настрій не тільки на сцені, а й у залі для глядачів. Нова робота кіровоградських лялькарів — подарунок нашій малечі. Адже п'єса О. Волкова «Чарівник смарагдового міста» має і розважальний, і виховний характер. Думка, яка пульсує в сюжетній канві і заключному слові Гудвіна (його грас Віталій Дорошенко), глибоко перекоонує в тому, що дружба народжує хоробрість, наділяє людей гарячим серцем і світлим розумом.

І все ж у виставі є окремі прикри остріжки. Скажімо, музичне оформлення виконано настільки неохайно, що половина записів майже зовсім не сприймається. Тексти пісень губляться на доріжках магнітофонної стрічки, так і не дійшовши до

своїх маленьких глядачів.

Ще одне. Дуже часто і саме в найбільш напружені моменти, коли юний глядач з тривогою стежить за тим, який крок зробить дівчинка Еллі, вона раптом звертається до залу, вигукуючи: «Друзі, що мені робити?»

І тут «друзі» починають оглушливо скандувати, намагаючись перекричати одне одного. Зрозуміло, що напруга вистави відразу спадає, глядачі розхолоджуються і перетворюються на азартних болільників, яким хочеться тупцювати ногами, ділитися враженнями із сусідами тощо.

Звичайно, ці накладки досить легко усунути. Тим більше, що прем'єра відбулась недавно і вистава перебуває в процесі роботи. Роботи творчої, цікавої. Про це свідчать радісні, щасливі усмішки хлопчиків і дівчаток, які подивилися нову виставу колективу Кіровоградського театру ляльок.

В. ГОНЧАРЕНКО.

На фото: сцена з вистави О. Волкова «Чарівник смарагдового міста». Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ФУТБОЛІ

КИЇВСЬКЕ „ДИНАМО“ В КІРОВОГРАДІ

Київське «Динамо» — одна з найпопулярніших футбольних команд Радянського Союзу. Торік вона відзначала свій півстолітній ювілей. Динамістський колектив з берегів Дніпра вперше став чемпіоном країни на тридцять четвертому році свого існування. Відтоді кияни вісім разів володіли золотими чемпіонськими медаллями, чотири рази завоювали почесний трофей — Кубок країни. Київські динамісти — лідери вітчизняного футболу. 1975 року кияни блискуче виграли Кубок володарів кубків європейських країн і суперкубок УЄФА. Київське «Динамо» — центр виховання молодих гравців. Кращими футболістами країни вважались Андрій Біба, Євген Руданов, Володимир Мунтян, Олег Блохін. Як відомо, 1975 року Блохін було визнано найсильнішим у Європі.

Нині спортивні кольори динаміського клубу захищають заслужені майстри спорту Віктор Колотов, Михайло Фоменко, Стефан Рещко, Володимир Оніщенко. Наш земляк Володимир Веремєєв, Леонід Буряк, майстри спорту

міжнародного класу Валерій Зуєв, Петро Слободян, Анатолій Коньков, майстри спорту Віктор Юрновський, Олександр Березиний, Олександр Хангаліс, Володимир Безоснов, Сергій Балтача, Володимир Лозинський та інші.

Сьогодні колектив кращих вихованців «Динамо» майстер спорту, заслужений тренер СРСР Валерій Васильович Лобановський. Кіровоградський улюблений футболу не раз були свідками захоплюючих поєдинків різних поколінь столичних динамістів з місцевими командами на стадіоні обласного центру. Ці зустрічі стали традиційними. І ось завтра, 14 травня, колектив київського «Динамо» проведе в Кіровограді товаришський матч з місцевою «Зірною». Початок гри о 16 годині.

ПОНЕДІЛОК, 15 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — Фільм для дітей. «Васильок Трубаоч і його товариші». 10.15 — «Очевидець-телефільм». 10.00 — Док. фільми. 15.50 — «Народні мелодії». 16.05 — «Містерство стародавнього Сходу». 16.35 — «Справи депутатів». Телеларис. 17.05 — Музичні

вечори для юнацтва. (18.00 — Новини). 19.00 — «На пом'яненню меридіан». 19.40 — О. Островський. «Не все коту маслени». Фільм-вистава. (21.00 — «Час»). 22.20 — «Світає народна артистка СРСР В. Руденко». По закінченні — новини. ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Док. телефільм «Особне відповідання». 10.30 — «Доброго вам здоров'я». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. «Навітра». (В. Кустодієв) 11.40 — «Шкільний екскурс». 10 кл. Фільм. 16.00 — Для школярів. «Сурмач». 16.30 — Тележурнал «Народні життя». 17.00 — К. т. «Комсомольська традиція». 18.00 — «Шахтарські горюхонти». 18.30 — К. т. Дія дітей. «Хай завжди буде сонце!» 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — Муз. фільм «Моя Кермен». 20.30 — «На лапах республіки». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Метель». По закінченні — к. т. Новини.

вечори для юнацтва. (18.00 — Новини). 19.00 — «На пом'яненню меридіан». 19.40 — О. Островський. «Не все коту маслени». Фільм-вистава. (21.00 — «Час»). 22.20 — «Світає народна артистка СРСР В. Руденко». По закінченні — новини. ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Кінопрограмма Мовдавського телебачення. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — «Орбіта дружби». (Змагання одеських і молдавських студентів). 11.40 — К. т. «Шкільний екран». 10 клас. Українська література. 16.55 — Для дітей. «Хатинка-вергуня». 17.30 — «Рубсад 10.7 п'ятиріччя». 18.00 — К. т. Дія школярів. «Сонячне коло». 18.30 — «Любітесям білету». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — Концерт для трудящихів лави. 20.25 — К. т. Док. телефільм «Радок з біографією». 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Бєлградський концерт. 22.00 — Тележурнал «Старт». По закінченні — к. т. Новини.

ВІВТОРОК, 16 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — О. Островський. «Не все коту маслени». Фільм-вистава. 15.00 — Док. телефільми. 15.35 — Репортаж з

вечори для юнацтва. (18.00 — Новини). 19.00 — «На пом'яненню меридіан». 19.40 — О. Островський. «Не все коту маслени». Фільм-вистава. (21.00 — «Час»). 22.20 — «Світає народна артистка СРСР В. Руденко». По закінченні — новини. ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Кінопрограмма Мовдавського телебачення. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — «Орбіта дружби». (Змагання одеських і молдавських студентів). 11.40 — К. т. «Шкільний екран». 10 клас. Українська література. 16.55 — Для дітей. «Хатинка-вергуня». 17.30 — «Рубсад 10.7 п'ятиріччя». 18.00 — К. т. Дія школярів. «Сонячне коло». 18.30 — «Любітесям білету». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — Концерт для трудящихів лави. 20.25 — К. т. Док. телефільм «Радок з біографією». 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Бєлградський концерт. 22.00 — Тележурнал «Старт». По закінченні — к. т. Новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-43-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета печатається на українському м'язі.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.